

Rigsdagstidende.

1853. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 27.

Femte Sæssion.

13de Møde.

Lovbøgen den 22. October.

(Fortf.)

Meier (fortsat): Jeg skulde kunne anføre endnu flere Misligheder, der ere knyttede til dette Forhold, dersom jeg ikke maatte ansee de anførte Grunde for tilstrækkelige til derpaa at bygge en Forandring. Det Lovforslag, jeg her har tilladt mig at indbringe, gaaer ud paa at raade Bod paa den her omhandlede Tilstand. Jeg har ikke, som maaffee En eller Anden kunde troe, søgt at stille forhøiede Fordringer til Seminarieunderviisningen eller til Eleverne; det er imidlertid da kun Tilfældet i meget ringe Grad. Naar man her taler om Fordringer, saa kan Sagen betragtes i tvende Retninger, deels hvad man fordrer i den enkelte Disciplin, og deels hvad man fordrer til den enkelte Hovedcharacter. Hvad Disciplinerne angaaer, da har jeg ikke til dem alle knyttet nogen nærmere Bestemmelse i saa Henseende, f. Ex. ikke ved de mathematiske Discipliner, fordi de derom gjældende Bestemmelser ere saa simple og saa elementaire, at Fordringen ikke kan nedstemmes mere. Derimod har jeg ved Naturkundskaben tilføiet en ny Bestemmelse, hvorved jeg har tilfigtet at fordrer et saa lidet Pensum som muligt, og at gjøre Valget saa frit som muligt, idet jeg antager, at man hellere maa fordrer Lidet og faae det ordentlig lært, end at fordrer Mere og saa alligevel ikke faae noget bedre Udbytte deraf. Hvad nu Fordringen angaaer med Hensyn til det andet Punkt, da har jeg i lige Maade havt min Opmærksomhed henvendt paa, at uagtet der nu blive flere Fag, saa skulde der dog ikke behøves ret høi Character i de forøgede Fag, for at

frembringe den respective Hovedcharacter. Det Hele er nemlig filllet saaledes, at, om end der bliver 3 eller 4 Fag flere, end der hidtil har været, saa skal der til hver enkelt Hovedcharacter i de tilføiede Fag dog kun fordres den næste lavere Character; dette gjælder især om de lavere Grader af Hovedcharacteren.

Hvad jeg nu fortellig har bemærket, er Hovedformaalet for det Forslag, jeg har tilladt at indbringe. Forsaavidt der ogsaa deri er optaget nogle andre Smaabestemmelser, da gaae de fornemmelig ud paa at legalisere visse Forhold, som ved megen Erfaring have vist sig at være hensigtsmæssige og praktiske. Jeg skal tillade mig at nævne nogle enkelte Exempler. Saaledes anføres i § 3, at Prøven i Læsning bør skee efter almindelige Læsebøger. Jeg vilde ikke have optaget en saadan Bestemmelse, dersom det ikke allerede i den bestaaende Lovgivning var befalet, at Prøven i Læsning skal skee efter Bibel og Psalmebog. Da nu disse Bøger dertil ere mindre stikkede, og det vel heller ikke er saa ganske passende at anvende dem til saadant Brug, saa har dette foranlediget denne Bestemmelse. Endvidere er der i § 4 opført en Regel for, hvorledes to Characterer skulle lægges sammen, og dette er skeet af den Grund, at man hidtil har savnet en saadan Regel. Der kan da let opstaae Tvivl om, hvorledes det skal gjøres, og om det end ikke kan foraarsage store Vanfæligheder, saa foraarsager det dog let Ueensartethed og Meningsforskjellighed. Endvidere er der ogsaa tilføiet i Slutningen af § 4 en Bestemmelse om, hvo der skulle være Censorer ved Examen. Det er ikke den samme Bestemmelse, som nu er den gjældende; men den, som er gjældende, er i Lovgivningen udtalt uklart, saa at ogsaa derom undertiden kan opstaae ulige Meninger.